

มะพอก

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Parinari anamense* Hance

ชื่อพื้นเมือง หมักพอก (นครราชสีมา); กระท้อนลอก (ตราด); จัต, จัต (ลำปาง); ตาเลาะ, เหลอะ (ส่วย – สุรินทร์); ตะโลก (เขมร – สุรินทร์); ทาลอก (พิษณุโลก, ปราจีนบุรี); ประดงไฟ, ประดงเลือด (ราชบุรี); พอก (อุบลราชธานี); มะคลอก (สุโขทัย, อุตรดิตถ์); มะพอก (ราชบุรี, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); มะมี้อ, หมักมี้อ (ภาคเหนือ); หมักมอก (พิษณุโลก); หมากรอก (ประจวบคีรีขันธ์)

ชื่อวงศ์ CHRYSOBALANACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มะพอกเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 10 – 30 เมตร ผลัดใบ เปลือกต้นสีน้ำตาลปนเทา เปลือกนอกแตกเป็นร่องยาวลึก เปลือกในสีน้ำตาลแดง

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ ใบรูปไข่หรือรูปรี ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ เนื้อใบหนา หลังใบเกลี้ยง ท้องใบสีขาวนวล

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนง ตามปลายกิ่ง ชูห่างออกจากใบ กลีบดอกสีขาว จำนวน 5 กลีบ ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลกลมหรือรี ผิวแข็ง และมีตุ่มเล็กๆ สีเทาแกมน้ำตาลทั่วไป เมล็ดแข็ง ออกผลเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรังและป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุกและเนื้อในเมล็ดรับประทานได้

รส หวาน มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด